

ikke, at disse Paragrapher kunne afgjøres, inden §§ 71 og 72 have været under Forhandling.

Formanden: Det havde været ønskeligt, om den ærede Ordfører tidligere havde gjort opmærksom herpaa.

Gomard: Ja, jeg har dog ikke af det, jeg har hørt saavel fra den høitærede Minister som fra det ærede Medlem for Hjørring Amts 1ste Valgkreds (L. C. Petersen), kunnet lade mig overbevise om, at jeg havde uret i min Paastand med Hensyn til § 44, der handler om Borgerskab paa Lommerhandel. Det fremgaaer ganske tydeligt af den vedtagne § 31, hvori det hedder: „under Kjøbmandshandel, hvorpaa i Kjøbenhavn ikke meddeles særskilt Borgerkab, indbefattes al Slags Handel i Stort og Smaat.“ Naar dette nu gjælder for Provindskjøbstæderne i Almindelighed, og som en Modsetning til Forholdet i Kjøbenhavn Kjøbmandshandel berettiger til al Slags Handel, saa er Forholdet mellem Provindskjøbstæder og Kjøbenhavn forskjelligt; det er givet paa det Allerklarest i denne Paragraph. Naar det nu hedder i § 44, at Lommerhandel vedbliver at være Gjenstand for eget Borgerkab, saa maa man dog deraf troe, at det skal gjælde for det Hele, og saa komme disse to Paragrapher i Modstrid med hinanden. Nu er det virkelig ikke Noget, der er værd at lægge nogen sær Vægt paa, det skal jeg ikke nægte, og jeg udtaler det ogsaa kun som en Retteelse for at gjøre det mere correct; men bliver der søiet til „i Kjøbenhavn“, saa er det correct, vil man ikke have det, er det noget Andet, jeg skal ikke have Noget derimod, men en Incorrecthed er det, naar det bliver staaende paa denne Maade.

J. A. Hansen: Jeg skal tillade mig at gjøre den ærede fjerde Taler, saavel som den ærede Rigsdagsmand for Odense Amts 5te Valgkreds (G. M. Petersen) opmærksomme paa, at naar de med Hensyn til de to Spørgsmaal, som de have bragt frem, og med Hensyn til hvilke de ikke kunne see Andet, end at deres Opfattelse er den rette, saa ligger det deri, at de ikke lægge Mærke til, at begge disse

Spørgsmaal ere blotte Pengespørgsmaal. Den, der vil være Vinhandler, han kommer efter al Sandsynlighed op i en høiere Klasse med Hensyn til Betaling for Borgerkabsbrev end den, der blot vil sælge Brændeviin; altsaa den, der slet ikke vil sælge Vin, han skaffer sit Borgerkab billigere til at sælge Brændeviin end den, som vil sælge Brændeviin og Vin; anden Forskiel er der ikke, men det er en Forskiel, som har været en Grund for mig til ikke at foreslaae den ophævet. Paa samme Maade gaaer det med Hensyn til Borgerkab i Kjøbstæderne, hvor jeg antager, at i Almindelighed Kjøbmandshandelnde ville komme op i første Klasse, hvorimod en blot Vinhandler eller Lommerhandler rimeligviis vil komme i anden Klasse; altsaa den, der kun beskæftiger sig med een af disse Grene, vil opaae Borgerkab billigere. Saa snart man blot kommer til at see, at det er det, hvorom det dreier sig, saa troer jeg, at man vil finde god Sammenhæng i Bestemmelsen.

Hasle: Jeg skal tillade mig at henvende det Spørgsmaal til den ærede Ordfører, om det ikke var rigtigt, at § 52, som handler om de Artikler, der skulle være Gjenstande for Frihandel, blev omredigeret. Den gaaer nemlig ud paa, at foruden de Artikler, som det hidtil har været Alle og Enhver tilladt frit at udsælge, skulle ogsaa forskellige Huusholdningsvarer, hvoraf flere nævnes, være Gjenstande for Frihandel. Det forekommer mig, at det vilde være rigtigt, om disse Artikler bleve nævnte, og det synes mig i det Hele taget at være en almindelig Feil i vor Lovgivning, at ikke de nyere Love ophæve de ældre Bestemmelser, saaledes at man saavidt muligt fik et samlet Lovarbejde. Jeg erkjender meget vel, at det flere Steder kan være umuligt, men i en saadan Paragraph som denne § 52 der forekommer det mig at være let at opregne de Gjenstande, som hidtil have været Gjenstande for Frihandel. Det bliver jo i Regelen fattige Folk, som komme til at handle med disse Sager, og saasnart de høre, at nu er der Leilighed til at forhandle Sager, hvortil der før ikke har været Adgang, saa ville de see efter i Loven, men dog være i Vildrede, og de maae